

2020. július 29., szerda

SZŰZ MÁRIA, A BÉKE RÓZSÁJA NAPI ÜZENETE, AMELYET BRAZÍLIÁBAN, MINAS GERAISBAN, FIGUEIRA MÁRIA-KÖZPONTJÁBAN ADOTT ÁT A LÁTNOK ELÍAS DEL SAGRADO CORAZÓN DE JESÚS SZERZETES SZÁMÁRA

Gyermekem!

Ahhoz, hogy megtanuld, hogy hogyan lehet kijutni a sivatagból, nagyon fontos, hogy imádkozz és tudj hallgatni, mert a legszárazabb pillanatban egy szó megmenthet egy helyzetből.

Fiam 40 napot élt a sivatagban, és emberként tudta, milyen a földi élet, és milyen nehéz, de nem lehetetlen meghaladni az emberi állapotot.

Ha egy sivatagban vagy, akkor hiányzik a víz, ami a túléléshez elengedhetetlenül szükséges. Ez a víz a Krisztusban való élet, amely lehetőséget ad arra, hogy bátorsággal és elszántsággal átkelhes a sivatagon.

És amikor eljutsz a sötétség pillanatához a pusztában, akkor van lehetőséged arra, hogy megismerd a valóságot és elhatározd magadat. Ezen a csúcsponton Fiam figyelmes a tekintetével, mert arra vár, hogy legyőzd a valóságot, és így felbátorodj egy új lépésre.

A sivatag sötétsége a legfájdalmasabb, de a legfontosabb pillanat, mert ekkor az egészvilágegyetem arra vár, hogy a romokból előbukkanjon az új Krisztus fénye.

Ez nem költői, ez egy minden sejtünkben érzett igazság, egy olyan tapasztalat, amelynek arra kell vezetnie, hogy túllépjünk önmagunkon, hogy lássuk, hogyan lehetséges túlmutatni lehetőségeinken egyetlen ügyért, a szeretetért.

Soha se hagyd abba azt, hogy kérd, hogy eljöjjön a fény a sivatagba, most van itt az ideje.

Köszönöm, hogy válaszoltatok a hívásomra!

Megáldalak benneteket.

Anyátok, Szűz Mária, a Béke Rózsája